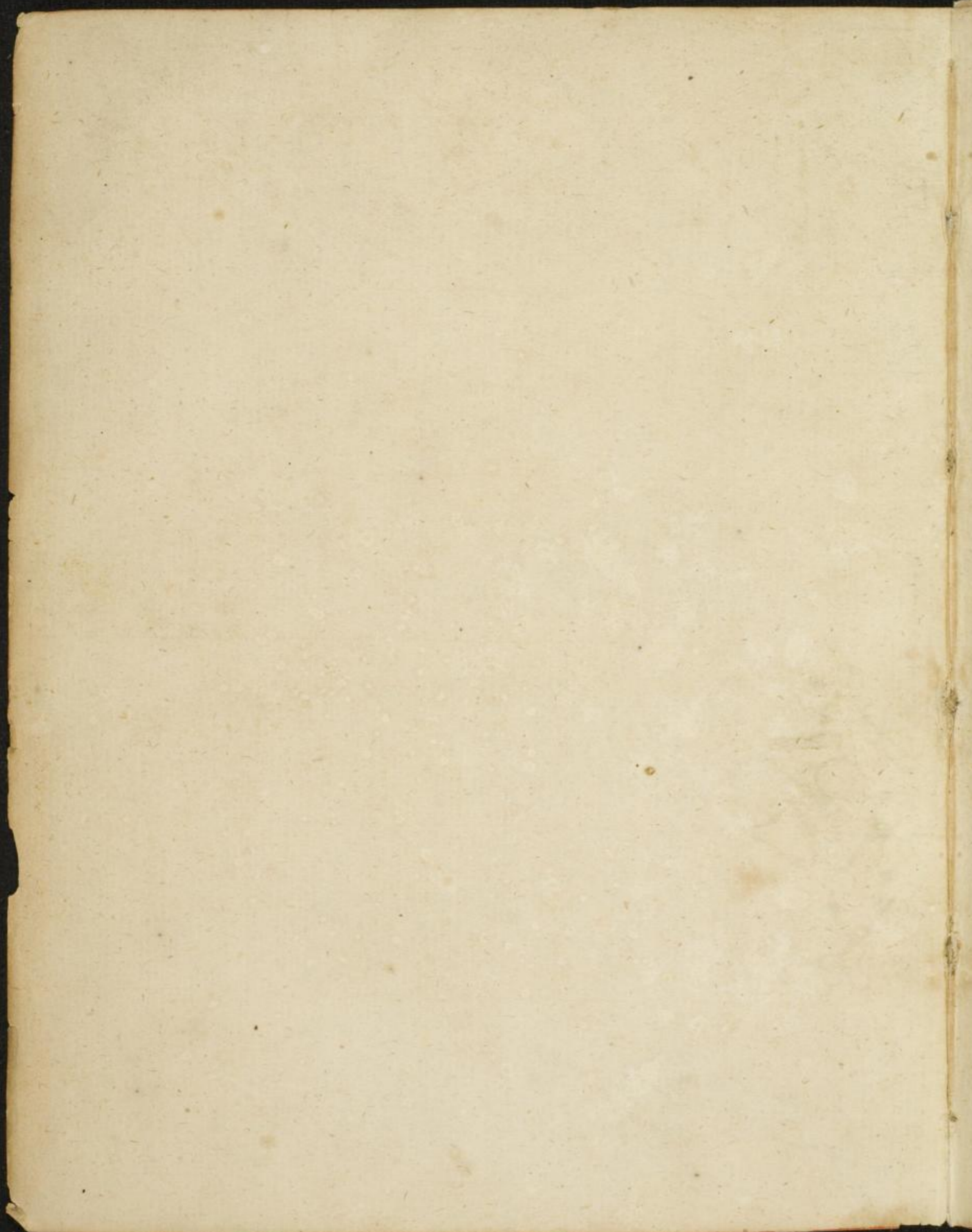

Math. 648

De vitâ & morte

ILLVSTRIS ET

GENEROSI VIRI, DOMINI

TYCHONIS BRAHEI, EQVITIS DANI,

Domini in Knudstrup, Huenæ Helleponti Danici Insulæ

Præfecti, Astronomorum hoc seculo Principis, die 24. Octobris,

Anni M. DC. I. Pragæ desiderati, 4. Novemb. in templo ve-

teris Urbis primario ritu equestri, honorifi-
centissimè tumulati.

ORATIO FVNEBRIS

Iohan. Iessenii à Iessen.

SVSP

ICIO.

P R A G A E

Typis Georgij Nigrini. Anno M. DC. I.

Vuuu

EFFIGIES TYCHONIS BRAHE OTTONIDIS DANI
 DNI DE KNNDSTRUP ET ARCIS VRANIENBURG IN
 INSVIA HELLISPONTI DANICI HVENNA FVNDATORIS

SED ESSE

NONHABERI

RVDOLPHO II. IMPE-
RATORI INVICTISSIMO, AVGV-
STISSIMOQVE, DOMINO NOSTRO
CLEMENTISSIMO.

Amdudum, CLEMENTISSIME CAESAR, patriam
deserimus Daniam, consanguineos, & quos cha-
ros habuimus, & à quibus amati sumus, omnes.
Peregrinationem hanc lubenter tulimus, & susti-
nuimus fortiter. Nam illorum instar omnium
nobis erat parens noster TYCHO BRAHEVS. Sed cum nunc is
etiam, ita iubente DEO, vitam hanc mortalem cum immor-
tali altera commutavit, quò felicior, eò nos, tanto solatio, & pra-
sidio maximo, destitutos, longè reddidit infeliciores. Nisi iam
igitur, post DEVM, quam in Te, nobis orphanis, spes unica, sum-
maq; relictà cum sit, in Tuam nos tutelam & protectionem re-
cipi, clementià erigi atq; servari, subjectissimi supplicamus.

Tychonis Brahei
Hæredes.

"A 2

DE

DE VITA ET MORTE

DN. TYCHONIS BRAHEI, &c.

Oratio

D. IOHAN: IESSENER.

Vix quenquam ego, Illustres, Generosi, Nobiles, Amplissimique omnium ordinum Viri, tam duricordis esse existimo, quem inexpectatum amici, etiam vulgaris, mortis nuncium non commoveat. Certè quos necessariorum, eorumque, qui vitæ autores ipsis extitère, aut quibus ij etiam lucis hujus causa fuerunt, vel à quibus beneficio affecti aliquo sunt, occubitus vehementer non conturbet, hos ego saxa potius, quàm homines, pronunciarim. Et quidem luctus hujusmodi, cum inter paucos sit, unam vel alteram domum non egreditur, aut saltem extra unicam sese non exeret civitatem, quandoquidem privati alicuius commodi jactura singulos non attingat. Communis verò boni privatio, quoniam cunctis vim inferat, omnibus damnum adfert, indeque profectus dolor meritò quoque omnes exercet, & tantò gravius eius amissio, cuius usus fuerat in vitâ maximus. Quem verò vestrum, per Deum immortalem, ingens illud Naturæ bonum, Generosum dico & Nobilissimum Virum, Dn. Tychonem Braheum, Equitem Danum, cuius nomen per totam Europam diu jam exauditum est celeberrimum, latere potest? Et profectò, ne in hominum quidem censu, nedum literatorum ordine, reputandus is, qui ignoret, quantis beneficijs literas & literatos is auxerit, divinis planè, & nullo unquam ævo intermorituris ingenij, sui monumentis: quibus, quæ in cœlestium motuum ratione priscos fugerant plurima, indefessio labore, feliciq; operâ, nos & posteros nostros dexterrimè instituit. Vnde

de si, qui vivimus, vel invidiæ tabe affecti, vel ignorantia febre ægri, ingrati istud diffiteri, & scientes, videntesque, ignorare velimus: posteritas tamen, si quæ modò ulla futura est, eaque erudita, æstimatura, maximopereque istud deprædicatura. Hunc vos virum tantum, Astronomiæ restauratorem, cæterorumque illius artificum hoc seculo facile principem, ante oculos vestros videtis depositum, videtis mortuum, quem fato functum passim nunc inaudiunt exteri, famâ certè omnibus ingratisimâ; qui certatim paulò post condolentiæ suæ atque luctus publicum edituri sunt testimonium; quibus etiam, dubium citra ullum, istud in votis nunc est unicum, ut, aliâ cum re ipsum prolequi amplius nequeant, saltem funerationis postremo officio nobiscum præsentem afficiant. Quantò igitur magis nobis, qui adsumus, & quorum oculis triste hoc spectaculum obversatur, istud velle & præstare maximè convenit? Quod etiam, & frequentes, & lubentes, agimus, unàque tristi hoc vultu, gestuque, afflictissimos ipsius hæredes erigimus, nec parùm consolamur. At me, ut verum fatear, hæc magis magisque ad luctum invitant, imprimis cum apud animum repeto meum, inopinatum & subitum occubitus Tychonis nuncium, primum in funestas ædes ingressum, ubi conjugem honestissimam, præ dolore sibi fermè exemptam & semimortuam, lecto affixam; educatissimam sobolem, obvolutâ facie, in tenebris, humi jacentem & gementem, parietes pullatos; turbatam familiam totam; denique TYCHONEM meum feretro impositum, prius mortuum aspexissem, quàm ægrotantem percepissem: eundemque adhuc intueor, eo planè affectu, qui solatium expectare verius, quàm id præstare aliis, debeat vel possit. Sed in tantâ animi mei consternatione, quò me & vos omnes fortassis reficiam, illud hoc tempore, quod passim usurpari solet, mihi occurrit; impatientius eos solùm plorandos, quorum turpem vitam inhonestâ mors infecuta sit; haud verò mori, quos virtus ipsa præstet immortales. Id si sic habet, veluti verissimum est, TYCHO

noster mortuis haud erit accensendus: quòd omnium sese faciebus
 offerat virtus conspicua, ad cuius lucis clarissimos radios excæcari ne-
 cesse sit mendaces noctuas. Nam si quis, clarâ patriâ natus, celebris
 judicandus; si generosis ortus parentibus, primam virtutis sementem
 accepisse putandus; si liberaliter educatus, liberalis & ipse habendus;
 si excelso ingenio præditus, sublimium disciplinarû ardore incensus,
 iisque occupatus, excelsus & ipse existimandus; si ex fortunæ bono-
 rum affluentia felix censendus; si ingenii, editis in publicum, in-
 ventis & monumentis, planè diuinis, is tantò excellentior aliis,
 quantò sese alij hisce inferiores; si regibus, virisque principibus,
 ob hæc charus, fortunatus exclamandus; si clarorum & magnorum
 hominû applausus & collaudatio, laudatum & ipsum efficit; si com-
 modus vsus thalami; si morigera soboles; si denique placida mors,
 etiam atque etiam beatum præstare possunt: profectò TYCHONEM
 nostrum omne hîc tulisse punctum, pro virili meâ ostensus sum.
 Et quanquam optarim, alteri cuiquam, cui maior dicendi vis, minor
 autem ex luctu animi perturbatio, hæc partes iniunctas esse: tamen,
 cùm de eo viro verba mihi facienda sint, qui seipsum, etiam me tacen-
 te, cùm in viuis esset, bonis omnibus prolixè probavit; ea etiam suppe-
 rat rerum copia, vt quid è tanto dicendorum numero, pro temporis
 angustia, potiùs omittendum, quàm commemorandum, cogitare ne-
 cesse sit; onus hoc mihi imponi tantò faciliùs passus sum. Quò etiam
 perduxit plurimi temporis liberalis & suauissimi nostri conuictus,
 amoris mutui, mutui officij recordatio, & denique hospitij nunc mei
 destinatio, paulò ante mortem, amicissima, & insuper in ipso deside-
 rium mei hoc postremum. Veritatis igitur simplex cùm sit oratio;
 non est, quod à me verborum ampullas, aut vllum insolentem ser-
 monis habitum hîc expectetis; quandoquidem deformia fucos desi-
 derent & glaucomata; nullâ cerussa indigeat per se decora facies; parq;
 sit, ut orationis nostræ indumentum respondeat formæ vestitus. Pro-
 inde

inde

inde multa me paucis, illustria humilibus, læta tristibus proferre, patienter admittite. Patriam ergò quod attinet, ea TYCHONI nostro Danica est; quæ aliquòt jam, ante Christum natum, seculis regiâ dignitate clara, plures semper sagatos, quàm togatos, genuit: Iulii Cæsaris minas animosè contempsit, impetus illatos viriliter depulit, & cum vicinis populis frequentia bella gessit. Incolæ, quibus Rex imperat, in equestrem & plebeium statum distincti. Inter equestris ordinis homines, qui inibi sanè amplissimus est, primario loco Brahei reputantur, qui, ex Sueciâ jam olim reges comitati, splendidissimis feudis, ob virtutem, fidemq;, in militiâ constanter præstitam, in Daniâ ditati sunt. Ante sexcentos annos unum atque alterum ex hac familiâ ad regiæ dignitatis fastigium evectum, in annalibus Danicis legitur: Non pauci quoque Monasteriensem Episcopatum illum aureum superioribus temporibus administrarunt. Quin & hodiè, in Sueciæ regno nobilissimo, ex Braheis orti supersunt, qui Regi proximi Comites salutantur. Et coràm aspiciatis Inclytum & Generosum Dominum Dn. Ericum, Comitem in VVesingeburgk, Liberum Baronem in Rhedebhollen, Dominum in Lindtholm, qui, ut domesticum infelicem absens dolet patriæ statum, sic funeris agnati sui præsens spectator tristissimus. Braheos genus suum ad Augustos, Sueciæ Reges, non injustè referre, vel nummus quidam argenteus, juncorum manipulo notatus, à Regeq; Iohanne III. signatus, confirmat. Nam eo insigni ad stemma deducendum, comprobandumq;, suum omnes utuntur. Natus est Tycho noster, anno Christi 1546. decimo quinto Decembris, intra nonam & decimam horam matutinam, Knudsturpij, in Scaniâ siti, patri Ottoni, viro militari & magnanimo, primogenitus: matre Beatâ, ex vetustimâ Billorum familiâ ortâ, quæ septuagenaria hætenùs superstes audita est; per plurimos annos vidua; fœmina gravis, pietatis & pudicitæ toti sexui exemplum. Hæc filium suum sollicitè admodùm educavit, ad sanctitatem & virtutem cohortata se.

ta sedulo, cui is vicissim omne præstitit obsequium: Quæ indoles egregia in primâ succrescente ætate, patruo suo, Georgio Braheo, admodum grata ipsum impulit, ut, cum liberis careret propriis, hunc adoptatum sibi asciverit, domi, parentis loco, pædagogi operâ, informaret, donec, decimum & sextum ætatis annum prætergressum, Lipsiam emitteret, ubi, summâ alacritate literarum bonarum viam ingressus altiore, in iis paucillo tempore ita progressus est, ut excelsi ingenij signa ediderit manifesta. Naturâ propensus erat ad cœli studium, cui tam diligenter incumberebat, ut, invito præceptore domestico, (cui juris studium cum discipulo tractandum iniunctum fuerat) libellos astronomicos passim coëmeret, sineque intermissione perlegeret; Bartholomæo Sculteto, tùm studiorum causâ Lipsiæ degente, clam in consilium adhibito. Noctu, sereno cœlo, pædagogo inscio, lecto sese subducens, sidera omnia, è globo exiguo, absque magistro etiam, addidit, velut etiam radio astronomico planetarum motus diligenter observavit, atque sic integrum triennium Lipsiæ exegit; id quod & postea, VVitebergæ & Rostochij, sedulo & constanter continuavit. Postmodum, cum peregrinandi ipsum invasisset desiderium, Augustam Vindelicorum profectus, inibi, in Consulis Iohan. Baptistæ Henzelij horto, maximum Quadrantem ligneum erexit, veluti & aliud, quod Sextantem dicunt, instrumentum, quibus creberrimè siderum motus exploravit. Inde in Italiam properans maximam illius partem perlustravit, atque, de hisce disciplinis, cum viris harum peritis, avidè, multumque, contulit, unde indices magnam Astronomiæ notitiam indeptus est. In patriam per Helvetiam regressus, Basileam Rauracorum, aut vicinum aliquem locum, sedem vitæ delegerat; non solum ob loci celebritatem, virorumque doctorum, illic commorantium, complurium convictum; sed etiam, quod regio ista hæc, in trium amplissimorum regnorum concursu, Italiam, Galliam, & Germaniam jungeret, è quo per crebriores literas cum eruditis agere commodius

modius

modiùs potuiffet. Quod dùm seriò fecum conftituiffet TYCHO; Rex Da-
 niæ FRIDERICVS II. Princeps literatorum amantiſſimus, de hoc
 ipſius propoſito certior factus, accerſitum pluribus dehortatus eſt ra-
 tionibus, vtquè in patriæ potiùs gloriam domi ſtudia hæc vrgeret &
 perficeret, adhortatus: Et ne aulicis ſtrepitibus, aliis que impedimentis
 turbaretur, HVENNAM, Hellesponti Danici Inſulam, Latinis Venuſiam
 dictam, vltro obtulit: Ex Camerâ item annuos certos redditus exſolui
 juſſit. Hanc TYCHO acceptans conditionem, inſulam ingreſſus eſt de-
 ſolatam; quam breui tempore ſplendidiffimis quibusdam ædificiis
 habitabilem, veluti & egregiis hortis, agris, piſcinis, amœnam & fœ-
 cundam, cultiſſimamque effecit. Inſtrumenta, motibus cœleſtibus ac-
 curatiſſimè obſeruandis, idonea, quæ iam Pragæ in Curtiano Palatio
 viuâ aſpiciſtis omnia, magnæ molis, at maioris artifiçij machinas, fa-
 bricauit quamplurimas. Ex Academiis ſtudioſos, piçtores, ſculptores,
 cartopæos, typographos, omniſque generis artifiçes alios accerſiuit,
 ipſis victu & amictu liberaliter proſpexit, ſalaria item diſtribuit. Illic
 dies nocteſque, viſum, lectum, auditum, ſcriptum, piçtum, ſculptum &
 fabricatum. Summatim, laboratum, vnicèque cœlum ſpectatum eſt.
 Horum operum fama mare traiecit ipſum, vniuerſam Europam pene-
 trauiſt, eaque ex omni parte inuitati, cateruatim quotidie ſpectatû ac-
 currerunt plurimi, quos hoſpitaliter excepit omnes, & pro dignitatis
 ratione ſingulos, Reges, Principes, horum Oratores, Legatos, Comi-
 tes, Barones, Nobiles, Studioſos, imò tabellarios; quæ quanti ſumptus
 res fuerit, cuius æſtimare facilius eſt, quàm imitari. Nam, quod ipſe
 ſcriptis ſuis publicis teſtatur, de peculio proprio, vltra centena millia,
 joachimicorum, laudabili ædepol prodigalitate, in Aſtronomica im-
 pendit. In hac Inſulâ per hoſce labores nata TYCHONI eſt NOVA ILLA
 MVNDANI SYSTEMATIS HYPOTHESIS, quâ hanc, quam inhabitamus,
 Terram, totius quidem vniuerſi medium ſtatuit, motus tamen omnis,
 ſecus quàm Copernicus voluit, expertem: nec etiâ iuxta hanc orbium
 B omnium

omnium secundi mobilis centra versari, quod Ptolomæo visum est, permisit: Sed ambo solummodò mundi lumina, & vnà remotissimam, omnium aliarum contentricem, Octauam Sphæram, in circumuolutionibus suis, Terram, tanquam centrum, spectare indulgit: reliquos verò quinque planetas circa solem, veluti regem suum, gyros ducere, ipso in omnibus illorum reuolutionibus, in medio constituto, affirmavit. Hoc ingeniosissimo inuento cœlestium apparentiarû omnium exactissimas rationes reddidit, hoc obscura illustrauit, dubia explicauit. Stellaras fixas mille, multoties, & diuersis instrumentis, non mechanicè, sed per triangulorum rationes, viginti & vnus anni labore pertinaci & indefesso, accuratissimè restituit, absque quarum rectificatione haud vllus constaret verus cuiusq; planetæ locus. Solis quoque & Lunæ motus quàm emendatos hic reddiderit, censere artificum est & laudare. Parem quoque diligentiam circa Planetas reliquos adhibuit: Neque quicquam, quod ad diuinæ Astronomiæ instaurationem, perfectionemque facere noverat, unquam vel segnis intermisit, vel invidus dissimulauit, occultauitque: id quod partim iam editi ipsius in lucem libri, partim excudendi, prolixè demonstrant. Astronomiâ mechanicâ, quam VVandesburgi, arce Ranzouianâ, ad Hamburgum sitâ, propriis typis, & iconographiis elegantibus, primo egressus sui ex Daniâ anno, publici iuris fecit, instrumentorum fabricam, & eorundem vsum, fideliter commonstrat: sine quorum ope & subsidio vix vlla obseruationum constaret certitudo. Stellarum autem fixarum abs se perfecta restitutio, reliquarum inerrantium meritò principium habetur necessarium & fundamentum: quod reliquorum planetarum rectè demùm sequitur instaurationem. Postremum opus, citra quod frustrâ suscipiuntur alia, prædictionum regulas ingeniosè explicat. Atque hæc, ni fallor, vniuersæ Astronomiæ forma est, ad quam mihi TYCHO quoq; noster scriptiones suas direxisse videtur. Et iâ profectò ex 36. an. certissimis obseruationib. absolutissimû,

quod

quod ab eo vnicè & diu expectatum, in publicum emisisset Astronomiæ Theatrum, nisi migratio ipsius è patriâ, & inde vsque loci aliquoties mutatio, operæ moram inieciisset perniciosam: cuius mutationis & discessus ipsius cauffas, quas perhibuit graues & necessarias, alios sino recensere. Verùm hanc temporis jacturam facilè resarciisset commodissimum otium, quod ipsi, ante annos tres, Augustissimus Cæsar RVDOLPHVS, Imperator secundissimus, fecerat, clementissimâ in Bohemiam euocatione, & sustentatione liberali; nisi, proh fatum implacabile, hunc dira mors, diuino PRINCIPIS, & nobis omnibus, insperatò ademisset. Nihilominùs ne quis frustrà ipsum vixisse, & cceptum tantum, non verò absolutum, ipsius opus existimet; sciat, ex tot annorum luculentis obseruationibus, quas, thesauri loco, sibi semper proximas & custoditissimas habuit, quasque, Daniâ excedens, nauæ expositas (eo modo, quo aliquando Iulium Cæsarem, magnâ pugná & clade elapsam, suos ferunt commentarios) allocutus & exosculatus est, habere hæredes, quibus etiam hæc, iã animam agens, seriò commendauit, ædificii Astronomici sufficientem materiam; cui formam inducere possent Viri tres egregij, & TYCHONI, mathematicarum disciplinarum peritiâ, noti & chari, & aliquandiu domestici, Doctõr Melchior Iõstelius, Doctõr Christianus Longimontanus, & Magister Iohan. Keplerus, inter cuius manus hæc omnia hæcenus versata. Et quanquam Dn. TYCHO BRAHEVS, vt ad iuuandum commune bonum vnicè natus, sic ad præstandum non tantum per totam vitam propensus, sed sollicitissimus fuerit, adeò vt nullum laborem subterfugerit, nullis sumptibus pepercerit: nihilominùs, vti mos mundi huius est, aliquot hominum (si modò tales homines sint) reprehensiones euadere non potuit. Aliis enim ab auitâ degenerare virtute vilis est, quòd equestri ordinis, & grauissimæ autoritatis homo, literas, & ex hisce mathematicas disciplinas tractaret, nec priuatim tantum ijs deliciaretur, (quo fortassis apud hosce veniam impetrasset aliquam)

sed inde etiam publicam expectaret laudem atque gloriam: Dignus reputatus, cui nobilitatis ademptum resignaretur privilegium. Huiusmodi domi & foris sustinenda compluria ipsi fuerunt iudicia; solo risu, veluti & solebat, refutanda simplicitas & rudis ignorantia. Quod si enim inscitia stemma meretur, quis agrestibus futurus nobilior? Sin scientia insignes efficit, quænam mathematicâ potest nominari præstantior? id quod docti intelligunt. Verùm tolerabilis isthæc quodammodò fuerat iudicij infirmitas hominum, errore potius, quàm studio, eò dementiæ prolapsorum. At ab iis, qui eruditionis titulis insolescunt, qui literarum & morum bonorum professiones sibi vendicant, imò ab iis, de quibus optimè semper, suomet ipsorum etiam testimonio, meritis fuerat, falsas criminationes, infamesq; calumnias, expectare & perferre, res mihi videtur longè impatientissima. Hoc pacto; ante annos pauculos, quidam ingeniosus & doctus quidem satis, sed absq; religione & virtute homo, tetricum & famosum contra præstantissimum hunc virum divulgavit scriptum, quale in hoc genere non vidit antiquitas, nec fortassis spectatura est unquam posteritas. Non sat fuerat infamatori illi plagium committere literarium, & TYCHONIS Hypothesin, Vraneburgi repertam, falsariè pro proprio invento vendicare, nisi etiam Virum aviti generis, summæ eruditionis & inculpatisimæ vitæ, cum totâ ipsius honestissimâ familiâ, sexcentis contumelijs & totidem mendacijs, apud alios si non deformatum, suspectum saltem reddidisset. Et profectò jure acium cum hoc fuisset, velut etiam jam agi cceptum fuerat, nisi mors feram illam singulari beneficio affecisset, & pœnæ subduxisset commertissimæ. Sed quemadmodum TYCHO ipse sese, dum viveret, contra ejusmodi calumnias, conscientia innocentia, plurimorum item Illustrium & doctorum Virorum iudicio, consolatus est: sic etiam cuilibet rectè sentienti eadem hæc non abundè non possunt satisfacere. Ob ingenij & doctrinæ excellentiam, nominisque celebritatem, Inviçti-

mus

Raym. v. 120

mus Cæsar RVDOLPHVS, Princeps sapientissimus, (quem meritò primo loco nomino) in aulam suam accersitum voluit. FRIDERICO VERO II. Daniæ Regi, tam charus, tam magnus, tamq; bonus habitus, ut nihil, quod maioris momenti fuerat, absque huius scitu susciperet. IACOBVS VI. modernus Scotiæ Rex, carmine TYCHONEM laudavit. ERNESTVS, Elector Coloniensis, plurimùm huic semper favit. GVLIELMVS, Hasiæ Landtgravius, per multos annos, literis, de rebus, ad Astronomiam spectantibus, cum ipso certavit: quæ primo epistolarum ipsius libro editæ continentur. VDALRICVS, Dux Megapolitanus, quò in Daniã ipsum retineret, nihil non tentavit. Longum foret omnes, per Europam, ex imperiosâ familiã natos, defunctos & superstites, quorum ad TYCHONEM clementissimæ extant literæ, & spectantur munera, huc accensere. Sed eruditorum, Dii boni, quot exaratarum ad ipsum epistolarũ volumina, abstrusis quæstionibus plenissima? Neq; ullum hoc seculo opus eruditum, & in Philosophiã egregium, divulgatum, in quo non TYCHONIS nomen aliquoties legatur, in quo non ad ipsius auctoritatem provocetur. Et, ut è plurimis paucos nominem, Franciscus Patritius, Clavius, Scaliger Iosephus, Vlmus, Maginus, Rösslinus, honorificè hunc, & frequenter, scriptis suis compellant. Quis igitur tam exmens erit aut sensus reprobi, qui non tot Illustrium & doctorum virorum candidis de DN. TYCHONE censuris ipse etiam subscripturus sit, veritatiq; calculum adjecturus suum? Non Deum TYCHONEM facio, sed hominem fuisse, & scio, & affirmo, cui nobiscum omnibus errare atque labi fuit commune. Non diffiteor quoq; aut pernego, & suos ipsum habuisse nævos, quibus mortalium haud expers ullus est. Istud tamen, coram quocunque, erectâ cervice testari possum, & testor quoque, totis illis novem mensibus, quibus, triennium ante, VVitebergæ cum familiã mihi convixit hospes, eum sese gessisse erga Deum & Homines, quod Christianum & literatum hominem apprimè decuit: cum conjugè honestissimã suiq; observan-

tissimâ fœminâ, maximâ vixit concordia: liberos, ex octo adhuc sex
 superstites, ad pietatem & modestiam assuefecit: filios, qui ipsi duo, flu-
 diis; acu & colo filias occupauit, otio, peccatorum seminario, infensif-
 simus; nec diffluere cæteram quoque familiam passus est. Cõsorti suæ
 facilis; seueritate verò reliquos continebat in officio; erga peregrinos
 comis; hospitalis; liberalissimus in pauperes. Verbis ipsius veritas, &
 breuitas; gestui & vultui grauitas; consilio prudentia; factis felicitas
 inerat. Nihil fictum, nihil simulatum in ipso, sed scapham sca-
 pham appellabat; vnde omne, quod sustinuit, odium. Nihil in ipso
 humile, nihil deiectum, sed sublimem ferebat supra omnes fortunæ
 minas animum. Nulla in ipso, præterquam temporis, animaduersa a-
 uaritia: ipsi vita studia erant; deliciae verò meditatio; diuitiæ scientiæ;
 virtus nobilitas; religio dilectio. Fastum detestabatur omnem, omnem
 inanem stemmatis iactantiam. Non iræ tenax & offensionum, sed ad
 condonandum facilimus; vtque vno dicam verbo, quod ab alijs expe-
 ctabat, idem promptissimè præstabat singulis. Prodesse cunctis stude-
 bat, nocere vero nemini. Habere, quæ plura de ipso verissimè prædi-
 carem, si id, qui me grauiter exercet, luctus sineret, nec nossem vobis
 aliàs hæc omnia satis superque cognita & perspecta. His animi doti-
 bus TYCHO noster præditus, dum viueret, quibus etiam nunc in ani-
 mis bonorū viuit, & victurus perpetuò est. Has exornarūt fortunæ bo-
 na, quæ hæreditate consecutus fuerat amplissima, veluti insuper spe-
 rare poterat olim maiora. Neq; etiã corporis hūc destituit honor atq;
 decus: erecta statura, firma & virilia latera, facies decora & aperta, quã
 ante annos triginta Rostochij quidã noctu, ausu prorsus sicario, læsit,
 vestigio ad mortē vsq; semper conspicuo. Valetudine antehac semper
 vsus fuit prosperrimâ & inoffensâ, quã deinceps loci mutatio & ipsam
 paulatim immutauit, nutantemque reddidit: vnde & ipse breuioris vitæ
 coniecturã desumpsit. Aestate præteritã deterius longè habere cœpit,
 quod tamen, quantum potuit, apud suos dissimulauit. Crebriores cum
 amicis

amicis

amicis lætitiis abrumpens de morte sermones instituit: quin & domi à familiâ intereà temporis plurima observata prodigiosa, veluti & meus aliquid Genius præsensit. Nam eo ipso, quo ægrotare hic cœpit die, ego historiæ Anatomix Pragensis finem imponens VVitebergæ, atq; ad lectorem præfationem amanuensi meo dictitans, plurimorumq; fautorum & amicorum nomina recitans, de repente hæc iussi scribere: Tu verò, Generosè DN. TYCHO, fermè mihi excideras. Nam ignoro hæcenus cœlum an terrâ potiùs habites: num suspicias, an despicias. Salve tamen mihi cum TYOTIO nostro, (quem similiter ignorabam mortuum) vbicunq; sis, plurimùm. Dies, quo in morbum incidit, 13. Octobris erat, quem ipsi intempestiua inuitavit verecundia. Ad Illustrissimi enim viri cœnam cum aliis convivans hospes, vtinam suppressit, quæ, confessu protracto aucta, vesicam ità distēdit, vt, quasi luxata, postmodùm excernere volēti, amplius non obedierit. Hinc subsequuta ischuria, & doloris vehementia, quâ, cucurbitulæ instar, attractus sanguis vesicæ phlegmonem induxit, quam illicò, vt solet, febris commitata continua, & ab hac leuiusculum exortū delirium. Qui affectus eò à me designatur deductiùs, ne veritati forsàn vis fiat commento alienissimo. Nocte, quæ ipsius mortem præcessit, vltimâ obtinuit eas à morbo inducias, vt magnâ facilitate & consideratè plurima ordinarit. Et quem admodum, poetice à pueris vsq; fauens, studiosus expeditum & elegans fudit carmen: ità morti vicinus verè cygnæam canere prolixè auditus est, quam etiã multoties suos iussit excipere: ardentissimos ad DEVM, pro concessâ vitæ vsurâ, pro exhibitis innumeris beneficiis, pro publicâ concessâ pace, pro salubri aurâ, pro tributâ toties CAESARI lætâ victoriâ, proq; bonis abundè in commune collatis omnibus, hymnos modulatus est; pro placidâ animæ emigratione, pro cœlesti diuersorio, profundis suspiriis supplicavit; Ecclesiam, Rempub. suosq; omnes diuinæ protectioni commendavit; curam egenorum habere sine respectu omnium suis seuerè iniunxit, piè & honestè viuere, diuinumq; sperare

rare

rare auxiliū iussit. Itaque, inter preces & cohortationes, nobis omnibus & vitæ huic valedixit, tam tranquillè, vt deficere nec visus sit, nec auditus. Atque sic die ab hinc duodecimo, qui erat 24. Octobris, cum annos vixisset 54. menses 9. dies exactè 29. humanis exemptus est vir Illustris & Generosissimus DN. TYCHO BRAHEVS, singulare Naturæ beneficium, & literaturæ ornamentum; quem non tam clara patria, nobiles genitores, corporis, fortunæq; bona alia, quàm excelsa mens, & diuinum ingenium, carum amabilemquè principibus, doctisq; viris, adeoq; vniuersis, præstitère; cuius mors, quam pia & honesta vita præcessit, haud mala esse potuit: eius nūc exuias, & quicquid in ipso mortale fuit, terræ committimus, officio humanitatis vt postremo, sic maximo: pars ipsius verò melior, hoc est, anima, IESV CHRISTI seruatoris nostri sanguine preciosissimo redempta, cœlum, quod antea suspexit & meditatus est, cum beatis omnibus, inhabitat, cunctaque hæc inconstantia despiciens, vitam iam viuuit verè immortalem.

DESP

ICIO.

FINIS.

92.08

942

31. 10. 64

06 Feb. 1988

Datum der Entleiher bitte hier einstempeln!

13. Feb. 1988

SLUB DRESDEN

3 1711811

III/9/280 JC

Ashon. 221

Ashon 221

R.S.

Libro 7. Progymnasii vndeletur Wittenberg
 Eclipse die 15. 1599. facta si. e. d. quod est habitus f...
 Gradus de... et...
 compositor...

R.

